

Rendszerfelügyeleti eszközök: nehéz a választás

A rendszermenedzsment-eszközök beszerzése kapcsán sokszor elfelejtik feltenni azt a kérdést, hogy mi miatt érdemes inkább a nagy integrált eszközt választani az adott területhez kötődő célmegoldás helyett. Gyakran érzelmi alapon vásárolják meg az integrált szoftvereket, de alulbecsülik a telepítés és karbantartás költségeit – állítja a Stratis szakértője.

Több „külön világ” létezik, az IT-rendszerek menedzselése terén, amelyek kezelése különböző feladatokat igényel: amíg a desktop-környezetek mára jellemzően le-tisztultak, a szerveroldal többnyire mind a mai napig bonyolult rendszerek összessége, amelynek menedzselése különös figyelmet igényel. A vállalati asztali gépes környezetre ma már standardizált eszközpark jellemző, a gépek kapacitása bőven elegendő szokott lenni az irodai alkalmazásokhoz, és a korábbi állapotokhoz képes már a Windows is stabil operációs rendszernek mondható. Az átlagos vállalati desktop-környezet ezért ma jóval stabilabb és egyszerűbb, mint néhány évvel ezelőtt, és így a rendszermenedzsment-tevékenység is inkább a beavatkozásra korlátozódik; a „legizgalmasabb” feladatot a vírusok és spyware-ek elleni naprakész védekezés, illetve a különböző patch-ek egyszilárdaságú telepítése jelenti. Emellett windowsos környezetben még mindig nem teljesen megoldott a felhasználói jogosultságok ellenőrzése – magyarázta Kiri Róbert, a Stratis igazgató tanácsadója.

HETEROGÉN KÖRNYEZET

Szerver-, illetve hálózati oldalon enél még manapság is jóval heterogé-

nebb környezet található a szervezetknél, és ennek megfelelően a támogatási eszközök skálája is meglehetősen széles. A klasszikus – hálózati, operációs rendszerekhez kötődő, illetve szerveroldali – rendszermenedzsment-eszközök mellett egyre inkább terjednek a nagy integrált rendszermenedzsment-eszközök, amelyeket a nagy szállítók általában különböző akvizíciók útján állítottak össze. A különböző technológiák keveredése éppen ezért rendszerint az integrált rendszermenedzsment-eszközök működési logikájában is tetten érhető. A rendszermenedzsment-eszközök beszerzése kapcsán sokszor elfelejtik feltenni azt a kérdést, hogy mi az a hozzáadott érték, amely miatt érdemes inkább a nagy integrált eszközt választani az adott területhez kötődő célmegoldás helyett. A közmegegyezés szerint az egyes területek menedzselésére általában jobban használhatóak a célmegoldások, míg a különböző rendszerek egységes áttekintésére, a hibakorrelációk felismerésére, riportolásra az integrált eszközök alkalmasabbak – vélekedett a tanácsadó.

Bár elméletben ez egyszerűnek tűnik, a gyakorlatban további szempontok teszik nehezebbé a felügyeleti eszközök közötti választást. Az egyes hardvereszközökhöz a szállítók jellemzően ingyen biztosítják a felügyeleti szoftvert, míg az integrált eszközök meglehetősen drágák. Sok cégnél ennek ellenére érzelmi alapon megveszik a nagy tudású, de drága integrált szoftverlicencket, és fizetik a követést, de arra már nem gondolnak, hogy a felhasználás erősítése szintén sok pénzt emészt fel; jellemzően alulbecsülik a telepítés és karbantartás költségeit is. Kiri Róbert szerint számos gyakorlati példa azt mutatja, hogy ha egy cégnél több rendszermenedzsment-eszközt használnak, akkor azok ára és tudása, valamint használtsága között jóformán semmilyen korreláció nem tapasztalható. Az IT-vezetőnek éppen ezért nem szabad elhinnie, hogy a rendszerfelügyeleti-eszközö-

ket használják is, hanem azt is rendszeresen követnie kell, hogy a különböző rendszerinformációk milyen eszközökből származnak. Arra nincs kialakult módszertan, hogy a több rendszerfelügyeleti-eszköz közül melyikből érdemes inkább használni az adatokat, azt rendszerint az üzleti működés dönti el – tette hozzá Kiri Róbert.

AZ AUTOMATIZÁLÁS NEM CSODASZER

Sokszor előfordul az is, hogy amennyiben kevés a pénz rendszerfelügyeletre, illetve -menedzsmentre, akkor az integrált rendszert igyekeznek minél jobban leautomatizálni; ezt 2-3 mérnök körülbelül fél éves munkával meg is tudják csinálni. Ilyen esetekben is elmarad azonban a rendszeres változáskövetés, amit nem lehet lemodellezni az eszközökben. Ráadásul az egyre terjedő virtualizáció következtében egyre nehezebb „elkapni”, hogy melyik rendszerben történt a virtualizáció, ennek következtében az automatizálás szükségképpen „foghíjas” lesz, ezért nem lehet teljesen lemondani a „manuális” rendszerfelügye-

Amikor egy vállalat megvesz egy rendszermenedzsment-eszközt,

akkor már előre tudni érdemes, hogy mire akarják használni, milyen eseményeket szeretnének látni, és milyen riportokat akarnak kinyerni a rendszerből...

letről. Ez már csak azért is szükséges, mivel valamennyi informatikai rendszert gyakorlatilag lehetetlen egyszerre felügyelni, ezért rangsorolni kell, hogy melyek a legfontosabb üzleti szolgáltatások, amelyeket mindenképpen folyamatosan monitorozni kell. A felügyeleti rendszereket pedig úgy érdemes konfigurálni, hogy csak a tényleg üzletkritikus hibáknál küldjön figyelmeztetést, ellenkező esetben a rendszerüzemeltetők egy idő után frusztráltak lesznek at-

Kiri Róbert
IGAZGATÓ TANÁCSADÓ
STRATIS

tól, hogy túl sok hibajelzést kapnak, amelyeket kénytelenek folyamatosan kezelni.

Az ideális rendszermenedzsmentet eszerint úgy érdemes megszervezni, hogy amikor megvesznek egy rendszermenedzsment-eszközt, akkor már előre tudni kell, hogy mire akarják használni, milyen eseményeket szeretnének látni, és milyen riportokat akarnak kinyerni a rendszerből. Ezt követően legalább fél évig folyamatosan kell biztosítani erőforrást ahhoz, hogy a felügyeleti rendszert finomhangolják az üzleti igényeknek megfelelően; a konfigurálás mellett ennek a dedikált embernek a feladata kell legyen, hogy a cégen belül az üzleti, illetve az üzemeltetői oldal közötti kapcsolat szervezésének is. Utóbbira azért van szükség, mert hiába lehet egy felügyeleti eszközzel jó technológiai méréseket végezni, ha az üzleti oldalnak másfajta mérésekre – így például a szolgáltatási szintek, vagy a rendelkezésre állás mértékének mérésére – van szüksége, amelyek konfigurálására másfajta hozzáállás kell. A rendszerfelügyeleti-eszköz bevezetését követően pedig itt sem elég bejelenteni, hogy lehet használni az eszközt, hanem ebben az esetben is szükség van oktatásra, illetve egyéb támogatásra; ellenkező esetben 1-2 hónap elteltével előfordulhat, hogy már senki nem fogja használni a drága pénzért megvásárolt rendszermenedzsment-eszközt – húzta alá a Stratis igazgatója.

